

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת כי תצא

שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך (כב, ז). בפניו של הרה"ק ר' מרדכי לעכוויטשער זצ"ל תלמידו של הרה"ק רבי שלמה קארלינער זצ"ל, לא נראה מעולם שום סימן שמחה, כי היה לבו נשבר בקרבו תמיד. פ"א בא לבית רבו הרה"ק, והכיר בו רבו איזה שמחה בפניו. ושאל אותו: מה יום מיומיי? השיב לו כי הלך בדרך והקרה ה' לפניו מצות שילוח הקן ומזה שמח לבו, כי בלתי אפשרי לקיים מצוה זאת רק לעתים רחוקים. א"ל רבו הרה"ק ר' שלמה קארלינער זצ"ל בלשון תמיהה: וכי זאת אצלך דבר חדש? הן אפשר לקיים מצוה זאת בכל יום, כי אמרו ז"ל בגמ' (פסחים ג, ב) לעולם יעסק אדם בתורה ובמצוות אפילו שלא לשמה, כי מתוך שלא לשמה בא לשמה. נמצא, כי עבודת שלא לשמה היא בחינת 'אם' שמזה נולד לשמה. והן אף אם בתחילת עבודה שבכל יום עולה על רוחו מחשבת שלא לשמה, צריך לדחות מחשבה זו מאתו, והיא כדוגמת מצות שילוח הקן בבחינת 'שלח תשלח את האם', ואחר כך כשחוזר לעבודתו לשמה הוא מקיים בחינת 'ואת הבנים תקח לך'.

(פאר ישראל - ביהוש)

ויתד תהיה לך על אונך (כג, יד). 'ויתד' היינו אמונה, כמו שכתוב (ישעיה כב, ג וברש"י) 'יתד נאמן'. 'על אונך' - שתשמע מצדיקים ענין שאין השכל יכול להבחין.

(סו"ה סעיפים, להרה"ק רבי אשר הזקן מסטאלין ז"ע)

זכור את אשר עשה לך עמלק וגו' ואתה עיף וגו' תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח (כה, יז-יט). בשם אדמו"ר מקאברין ז"ל: "מתחת השמים" - היינו שתולה הכל בטבעיות ומכאיש בהשגחה, זו הבחינה נקראת "תחת השמים". לכן תראה תמיד למחות זו הבחינה, רק תמיד תראה להאמין שהכל בהשגחה, וכשתעשה כן 'לא תשכח' יראתך ואהבתך תמיד להשם יתברך.

(אמרות משה)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

האדם אינו יכול בעצמו כלום

על מי מנוחות ינהלני (תהלים כג, ב), אפילו אויף שטילע וואסער דארפסטו מיר אויך פירען [-על מים שקטים צריך גם כן שתנהיגני], ואיני יכול בעצמי כלום.

(שמע שלמה השלם והמפואר, ענינים, אות י')

עיטורי קדוש

כל מקרה מאת ה'

דרך בני אדם, שכאשר קורה עמהם מאורע יוצא דופן, הם נזכרים שה' מנהיג את העולם, אבל בחיי היום יום, כשהכול זורם ורגוע, אין הם תמיד זוכרים שהשי"ת מנהיג את העולם. על כך בא רבינו ואומר, שבכל עת צריכים לזכור ולדעת שה' מנהיג אותנו, ואנו בעצמנו אינני יכולים לעשות מאומה. ובה מבאר רבינו את הפסוק בתהילים **"על מי מנוחות"** - על מים שקטים ורגועים, גם אז **"ינהלני"** - אני צריך גם כן שתנהיג אותי ואיני יכול בעצמי כלום.

מאמר דומה לזה מובא בספר 'תורת אבות' (עמוד קמט) בשם תלמיד רבינו הקדוש ה"ה הרה"ק ר' מרדכי מלעכאוויטש זצ"ל, שהיה מרגלאל בפומיה לומר בשם רבותיו הק': **"בלי הקב"ה - אי אפשר לעבור אפילו את מפתן הבית, ועם הקב"ה - אפשר גם לקרוע את הים"**. כיוצא בזה מובא בספה"ק 'אמרי פנחס' (השלם, שער או"א אות מ') בשם הרב ז"ל [מזהיר רפאל ז"ל]: **"בעז באהא ניע דא פאראהא"**, פירושו: בלי עזר השי"ת אי אפשר לעשות שום דבר, אפילו לילך עד מפתן הבית. עוד בדומה לזה מובא בספר 'גנוי צדיקים' (עמוד קכב) - בשם הרה"ק מחמעלניק זצ"ל: **"כל העולם אומרים - השי"ת מנהיג את העולם, רק מתחילה עושה האדם כל מה שביכולתו, ואחר כך כשרואה שאין לאל ידו, אומר השם יתברך מנהיג את העולם. ואני אומר תיכף, השם יתברך מנהיג את העולם"**. וכך גם מובא בספר 'אמרי פנחס' (השלם, פרשיות אות קכ) - רבי שלמה ז"ל אמר בשם הבעש"ט: **"שאפילו הקערה עם המאכל עומדין על השלחן, אם אין השי"ת**

האמונה בהשגחה פרטית

דבר זה הוא יסוד האמונה בהשגחה פרטית, אשר כל פעולה שהאדם עושה ולו הקטנה ביותר, וכן כל מקרה שקורה, הכול הוא בהשגחתו של הקב"ה. כפי המבואר בספה"ק 'מאור עינים' (פרשת ויגש): **"צריך להאמין באמונה שלימה, כי כל כוחותיו וחיותו הוא הבורא ב"ה ... וכשאתה מנענע איזה אבר מי הוא המנענע אותו כי אם הבורא ב"ה"**. ושם (פרשת שמות) מביא זאת בשם הבעש"ט: **"עיקר הדעת לידע שכל כוחותיו וחיותו הוא הבורא ב"ה, שהוא תקיף ובעל היכולת ובעל הכוחות כולם והוא ית' מנענע כל הכוחות שלו"**, ע"כ. וכבר אמרו חז"ל (חולין ז, ב): **"אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה"**.

על הציון של הקדוש הזה, הוא ממש כמו שעומדים לפניו בחיים חיותו. (רבי אשר מסטאלין)

לבירור אודות שבתות
בהכנסת אורחים בלודמיר

פנו למשרדי הכנסת אורחים לודמיר 04-30-10-900 או במייל A023011122@gmail.com

טענו ביין והודה לו בחיטים

"הסר נא דאגה מליבך סע לביתך, ואני כבר אדאג לשלוח לו סוחר..." חזר חיים לביתו, והיה למחרת כששוב ניצב בחנותו יואה, הודיע לו את דבר הצדיק, כי הוא זה אשר ידאג לשלוח סוחר שיקנה את משקאותיו. שמע כן יואה וישמח שמחה גדולה, וחשב כי בוודאי ישלח הרבי אליו אחד מחסידי שיקנה את היי"ש.

לאחר ימים אחדים, סערה גדולה פוקדת את האזור, גשמים עזים החלו יורדים, מלווים בסופות רעמים וברקים מאירים, שהרעידו את העיירה כולה. והנה באישון לילה פגע ברק במחסן החביות של יואה, ונשרפו החביות וכל תכולתן. הבין יואה שאין זה מקרה בעלמא, אלא יד הצדיק איש המופת בדבר, ויסע מיד לאוסטילא אל הרבי. פתח יואה ואמר לפני הרבי בקול נשבר: "בטוח הנני שכבוד הרבי שלח לי ברק ששרף את כל החביות, אבל יאמר לי כבודו מה חטאתי כנגדו אשר ענש אותי כל כך?!"

הרהר הרבי הקדוש מעט ולאחר מכן פתח ואמר: "אמור לי יואה, האם הינך מנהל עסקים נוספים מלבד ייצור היי"ש?"

"בוודאי!" ענה יואה בחיוב בקולו הגס והעב. "לפני תקופה מעביר הייתי אל העיר דנציג שקי חטים רבים, וזה כבר כמה שנים שאני עוסק בכך, והייתי מרוויח רווח מכובד מאוד, אולם מה אעשה ולצערך, לאחרונה ירד שם הנהן הערל נמרצות בראשו, והבטיח בכל פיו לקיים את דברי הרבי. לא ארכו הימים וכל דברי הצדיק התקיימו במלואן, והגוי החל לראות ברכה ורווח בעסק התבואה, ומני אותו היום חדל ממעשיו להציק לחיים המוזה, והמשיך בית המזיגה להתנהל ברוגע ובבטחה.

מבט על בית החיים באוסטרא, מקום ציון קדשו של הרה"ק רבי יוסף מאוסטילא זי"ע

אותך בהצלחה מרובה במכר החטים, כפי הסכום המדויק אשר הפסדת בשריפת חביות היי"ש, ובלבד שתמשיך ותעסוק בעסק החטים ולא תשלח ידך בייצור היי"ש, וכן לא תבוא בכפייה על שום יהודי לקנות ממך משקאות כלשהם, ובעבור כך מבטיח אני לך שתראה ברכה בעסק החטים!"

נהגן הערל נמרצות בראשו, והבטיח בכל פיו לקיים את דברי הרבי. לא ארכו הימים וכל דברי הצדיק התקיימו במלואן, והגוי החל לראות ברכה ורווח בעסק התבואה, ומני אותו היום חדל ממעשיו להציק לחיים המוזה, והמשיך בית המזיגה להתנהל ברוגע ובבטחה.

לרגל 195 להסתלקות הצדיק הרה"ק ר' יוסף זי"ע בנו בכורו של הרה"ק רבי מרדכי מנעשכין זי"ע (מייסד שושלת נעשכין, תלמיד המגיד מזלאטשוב), י"ח אלול שנת תקצ"ז. היה חתן הרה"ק רבי יהודה מאיר משפטייווקא זי"ע, בן הרה"ק רבי פינחס מקארץ זי"ע, וחתן הרה"ק רבי יעקב שמשון משפטייווקא זי"ע. כיהן ברבנות בד' עיירות: ראשית ממלכתו היתה ברובישוב, ובסוף ימיו תקע אהלו באוסטילא ושם השפיע לנפשות ישראל עד לפטירתו. בנוסף ישב על כסאו בעיר לוצק, וכן בעיר עוז לנו - 'לודמיר', אשר שם ציון המצויינת של מרן הקדוש רבינו שלמה מקארלין זי"ע.

פועל ישועות בקרב הארץ, יצא ונודע שמו של הרה"ק רבי יוסף מאוסטילא, בכור בניו של הרה"ק רבי מרדכי מנעשכין. כדרכו הקדושה של אביו, היה מחולל אותות ומופתים להמוני ישראל ומושיעים מכל צרותיהם ומצוקתם, בדרך שמעל לגדרי הטבע, והייתה סביבת קדשו נסערה ונרעשה עד מאוד אודות הישועות הגדולות שנושעו ישראל בצל קדשו.

אוהבן של ישראל באמת ואמונה היה רבי יוסף, וכמסופר, אשר בעת שכינה ברבנות העיר רובישוב, ראו ראה את גודל סבלם של החולים העניים ששכבו בביתם ללא טיפול ואין ארוכה ומרפא מלכתם ואנקתם, קם רבינו למרות שכבר היה שבע ימים ושנים, ויצא עם הגבאי לחזר ולטובב על הבתים והפתחים, לאסוף כספים בכדי לבנות בעיר בית רפואה ראוי וטוב. ויהי כשנתקבץ סכום הגון, נבנה בעיר בית גדול בן ששה חדרים, חציו לאנשים וחציו לנשים, בסכום של שלושים אלף זהובים.

מתוך אהבתו הגדולה של רבינו לכל בר ישראל, ודאגתו כל הימים לשלום וטובתם - היה נותן מברכות פיו ואוצר ישועותיו גם לערלים, לפי הצורך והזמן, ובמקום שהייתה צומחת מכך טובה לישראל. כך יצא שמו הטהור גם בקרב הגויים, ונתקדש שם ה' וראו כי שמו נקרא על הארץ.

שנים רבות ניהל חיים המוזה את בית פונדקו על מי מנוחות. מתוך מומחיות וידע רב שנים מכין היה משקאות חריפים וערבים לגרונם של הגויים הסובאים, ואלו באים היו לבית המזיגה מדי יום ללגום לשכרה ולסבאה עד איבוד דעתם וחושם, והיה חיים משתכר מהם בדמים נאים, ותהי לו פרנסה וכלכלה ברווח.

עד שיום אחד קפץ עליו רוגזו של יואה בעליו של בית המרוח. אותו בוקר הופיע יואה בבית המזיגה ופניו זועפות וקוצפות, והוא הודיע נחרצות ובקול מאיים כי מעתה יהיה על חיים לרכוש ממנו את יין השכר אשר הוא עצמו מייצר, ואם לאו, לא יורשה לו מעתה לשכור את המקום.

איכותו וטעמו של המשקה אותו מייצר חיים עלה על זה שמייצר יואה הגוי עשרת מונים ויותר. הלא בידי של חיים מוניטין רב שנים וסודות מקצוע שמורים, ואילו זה הגוי רק עתה החל במלאכתו, מה גם שאינו משקיע חומרי גלם איכותיים ומחשבה רבה באומנתו. כל טועמי משקאותיו היו מפטירים לעומתו בבזז אגב ארשת פנים חמוזה. היתה קנאתו של יואה הולכת ובושרת בקרבו, ולפיכך החליט להשית על חיים המוזה את גזרתו אשר גזר עליו, באמרו: "מהיום מוכרח הינך לקנות ממני את המשקאות במחיר גבוה ומופקע, או לחילופין שתשלח אלי סוחר שיקנה אותם ממני."

קם חיים ושם פעמיו במהירות אל ביתו של הרה"ק רבי יוסף מאוסטילא פועל הישועות, וגולל לפניו את צערו וצרתו. האזין הצדיק בקשב רב ובחמלה גדולה, ויאמר לחסיד:

ילדי רבינו שלמה // חידת השבוע

חידה: מדוע שמח הרה"ק ר' מרדכי מלכוויטש?

הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחיץ לקו לודמיר 02-3011122,

להכנס לשלוחת הילדים - שלוחה מספר 0,

ולפעל לפי ההוראות. הזוכה יקבל זכוי לרכישת מתנה בסך 50 ש"ח.

את התשובה יש להקליט עד ליום ראשון פרשת כי תבוא

הזוכה לפרשת ראה: שלמה היךשמן, ביתר עלית

אוצרות ומשגים

רבי יוסף מאוסטילא

החתנה התקיימה באוסטילא האוקראינית, בשלהי שנת תקפ"א, ובה השתתפו כמעט כל צדיקי החסידות ואלפים מחסידיהם ותלמידיהם. לפי המתאר, פחתה השתתפו רבבות איש, עד שהדרכים מרודלה עד אוסטילא היו מלאות ברבבות יהודים.

בשנת תקצ"ז, לפני מאה תשעים וחמש שנה, נסע רבי יוסף לעיר אוסטרא ללקיאת נשואי בנו רבי ברוך, שם הסתלק, ונטמן בבית החיים בעיר סמוך למקום קבורת המהרש"א ועוד צדיקי עליון. לרבי יוסף היתה צאצא מוכנה בביתו איך שיתנהגו עמו לאחר הסתלקותו, ורצה ברב ענותנותו שיעשו לו מנהגים רבים שלא בכבוד, אבל השיית סבב שהרבי יסתלק באוסטרא, ואנשי העיר לא ידעו מזה כלל וכבוד גדול עשו לו במותו, ובנו לו מצבה מקבדת. זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

רבי יוסף מאוסטילא, היה בנו בכורו של הרבי הקדוש רבי מרדכי, מוסד חצר נשכין. מתחלה היה שם משפחתו שפירא, כשל אביו, אך לימים החליפו ל'קצינלבוגן', כשם סבו המהר"ם מפאדוה.

מלבד היותו תלמידו של אביו, נסע גם אל רבי ברוך ממעז'בוז, והיה מקרב לחזוה הקדוש מלובלין. רבי יוסף שמש קרב בכמה ערים, ביניהם בעיר לודמיר, היכן שטמון רבינו שלמה מקארלין, ובסוף ימיו בעיר אוסטילא. הרבי הנהיג אלפים רבים מישראל ונודע כבעל מופת עצום.

היחנה הגדולה באוסטילא היא שם משג ידוע ביותר בעולם החסידות לדורי דורות. שם נחגגה שמחת נשואי בת רבי יוסף מאוסטילא, מרת בלומה, עם החתן רבי שמואל יחיאל מבוטושין, נכדם של רבי יצחק מראדוויל ורבי אברהם יהושע העשיל מאפסא.

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

יום זיכרון יהודי לודמיר הי"ד

מראה התקבצות יהודי לודמיר הי"ד בכנס מחאה בפתח בית הכנסת הגדול העתיק בעיר נראה נואם רב העיר רבי משה מורגנשטרן הי"ד

ביום י"ט אלול שנת תש"ב, הוצאו מאות אלפי בני העיר לודמיר אל הבורות אשר נחפרו בשדות אשר בקצה העיר, ובתוך כשבוע ימים נהרגו על קידוש ה' כשמונה עשר אלף יהודים אנשים נשים

וטף (מלבד ארבעת אלפים נוספים שנספו קודם לכן), ארץ אל תכסי דמם. בהכנסת אורחים לודמיר יעלו את זכרם הטוב של בני לודמיר היקרים, אשר כפי עדות אדמו"ר הריי"צ מליובאוויטש היו עולים בהמוניהם לציון קדשו של רבינו שלמה ביום ההילולא, ובעז"ה ביום י"ט אלול הבעל"ט ילמדו פרקי משניות לעילוי בשמותם של הנספים ויחולקו נרות נשמה. בנוסף, הוקם אתר זיכרון מיוחד בחצר 'בית רבינו', לזכרם של יהודי העיר לודמיר לדורותיהם, ובמקום הוצבו מצבות עתיקות, חלקן שבורות למחצה, אשר אותרו במהלך תנופת הבנייה והפיתוח של 'הכנסת אורחים לודמיר', כאשר גויי העיר השיבו מצבות רבות שהיו נתונות תחת ידיהם שנים רבות.